

Mitologija

Jakovljević, Ida

Master's thesis / Diplomski rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:244633>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-08-01**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Diplomski sveučilišni studij slikarstva

Diplomski rad

Mitologija

Studentica: Ida Jakovljević

Mentor: red. prof. art. Duje Jurić

Zagreb, rujan 2021.

Sadržaj:

1. Uvod.....	2
2. Mit i mitologija.....	3
3. Zašto sam izabrala grčku mitologiju.....	5
4. O grčkoj mitologiji.....	6
5. Moje slikarstvo.....	8
5.1. Slikarske tehnike koje koristim	
6. Opis svake slike.....	10
6.1. Pandorina kutija	
6.2. Kadmo	
6.3. Hermafrodit	
6.4. Orfej i Euridika	
6.5. Prometej	
6.6. Perzefona	
6.7. Kron	
6.8. Meduza	
6.9. Pan	
6.10. Arahne	
6.11. Pegaz	
6.12. Atena	
7. Uzori.....	13
8. Zaključak.....	14
9. Popis literature.....	15
10. Galerija radova.....	16

1. Uvod

Oduvijek sam život shvaćala kao klupko individualnih ljudski sudbina. S vremenom sam u tom kaosu počela primjećivati uzorke koji se ponavljaju. Iza kaosa, nazirao se kozmos. Upravo me ta spoznaja zaintrigirala da krenem u potragu za nečim što ljude povezuje bez obzira na vrijeme i prostor. Tako sam otkrila mitološke priče koje su mi nudile odgovore na neka od mojih mnogobrojnih pitanja. Kasnije, kada sam se počela baviti umjetnošću, one su postale neiscrpan izvor inspiracije u stvaranju mojih unutarnjih svjetova. Obilježja mitskih heroja i čudovišta vidim u svakome od nas jer su oni svojevrstan arhetip ljudskih stanja.

Moji diplomski radovi su zapravo prirodni slijed onih tema koje su me dosad zaokupljale. Bik, Mjesec, rogovi, seksualnost, snaga, maske, duhovnost, život i smrt. Sve su to simboli “moje mitologije” izrasle iz pradavnih priča i stoga su “moji simboli”, koji nisu samo moji, duboko uronjeni u kolektivnu svijest od davnina do danas.

2. Mit i mitologija

Je li mit samo priča, simbol, fikcija, preuveličavanje stvarnosti ili možda upućuje na istinu, tajne i mogućnosti čuda kojih nismo niti svjesni?

“Mit ima dvije glavne funkcije. Prva je odgovoriti na kratka i nezgodna pitanja koja nam često postavljaju djeca: ‘Tko je stvorio svijet?’ ‘Kako će on završiti?’ ‘Tko je bio prvi čovjek?’ ‘Kamo duše idu nakon smrti?’... Druga je potvrđivanje postojećih društvenih sustava i tradicija.” (Robert Graves, 1995.)

Mitovi širom svijeta su priče koje se prenose usmenom predajom s koljena na koljeno te govore o nastanku svijeta, čovjeka, civilizacije, drugih živih i neživih bića, smrti i zagrobnom životu. Glavnu ulogu u mitovima imaju živopisni karakteri kraljeva, bogova, heroja i nadnaravnih bića, koji su, prema narodnoj predaji, preci civilizacija diljem svijeta. Ponekad mitovi govore o ritualnim, povijesnim ili religijskim događajima kojima su se objašnjavale velike prekretnice u određenim kulturama ili kultovima. Ranije ljudi nisu mogli prihvatiti, kao ni objasniti, velike prirodne katastrofe te su ih putem priča i mitova pokušavali “racionalizirati” kao znakove i upozorenja viših sila. Mit iznosi istinito, ali ne povijesno točno ili stvarno, nego fantastične predodžbe i vjerovanja naših predaka. Njegova uloga nije samo dati odgovore, nego i postaviti važna pitanja na koja tijekom života pronalazimo odgovore.

Zbog čestih ratova, razaranja i seoba usmena predaja je uglavnom bila jedini način da se povijest i kultura mnogih naroda u potpunosti ne izgubi. I danas u svijetu postoje izolirana plemena u kojima je tradicija okupljanja i pričanja priča mlađim naraštajima živa. Događaji iz mitova o bogovima i nadnaravnim junacima se iznova uprizoruju na tradicijskim svetkovinama i u ritualima. Njihovo izvođenje je često popraćeno glazbom i plesom. Na taj se način obnavljalo kolektivno pamćenje i pripadnost zajednici. U različitim kulturama, bez obzira na povijesni i geografski kontekst, neki se koncepti odnosno likovi i događaji ponavljaju zato što je ljudsko iskustvo univerzalno. Sličnim mitovima dajemo odgovor na ista pitanja. U tumačenju mita poruka može biti dvoznačna, a dvojbe nastaju zato što se usmenom predajom pojavljuju “preinačice”.

Neki od najstarijih poznatih nam mitova potječu iz Mezopotamije, iz doba Sumerana, “prve pismene kulture” koja je koristila klinasto pismo. Njihove legende i predaje zapisivane su u stihovima. Babilon, najutjecajnije carstvo drevnog Bliskog istoka, naslijedilo je sumersku kulturu te su nastali mitovi koji veličaju bogove i državu. Danas najpopularnije i najprihvaćenije, kao i najbolje poznate mitologije, ponikle su iz Grčke i Rima. Imena likova i nekih značajnih događaja danas se metaforički koriste i izvan izvornog konteksta, uglavnom u svrhu preuveličavanja i davanja na važnosti glavnim protagonistima, mitskim junacima.

Mitologija je skup mitova, priča fantastičnog sadržaja, legendi i tradicija koje su se prenosile usmenom predajom i vitalno je obilježje svake kulture. Također, pojam “mitologija” označava znanost koja proučava mitove nekog geografskog područja, etničke skupine ili religije. Istovremeno je plod ljudske psihe i mašte te veliča junaštvo i sve ostale karakteristike pojedinaca i događaja.

Mitologija pokušava objasniti kako su čovjek i svijet oko njega evoluirali u današnji oblik i u širem smislu se može odnositi na bilo koju tradicionalnu ili folklornu priču, kao i bilo koju zabludu. Metafora je stvarnosti koja se prenosila generacijama i daje tumačenja nama nepoznatih događaja ili pak strahova. Skup je to priča, legendarnih i metaforičkih, punih simbola, možda dijelom i istinitih. Tim su pričama narodi i kulture prenosili osjećaj pripadnosti, percepciju moralnih i praktičnih životnih vrijednosti, religijsko iskustvo te modele ponašanja.

Gledajući povijesno - uvijek je bila važna. Mitologija je oduvijek bila “poprištem” živih diskusija u filozofiji i teologiji. Filozofi raspravljaju o problemu “nove etike” mitova, a teolozima su mitovi bitni jer je u korijenu svake religije mitska priča, ponajviše ako se shvaća alegorijski i simbolično. Religije i mitovi su slični jer kroz njih čovjek želi uspostaviti odnos s nadnaravnim i nedokučivim. U svoje je “najzanosnije” doba mitologija imala jednako vrijednu ulogu kakvu danas ima znanost; činjenica da je “fiktivna” ne umanjuje joj važnost već se treba usredotočiti na njezin utjecaj u povijesnom razvoju čovječanstva. Najučinkovitije ćemo mitologiju doživjeti intuitivno, ne logički ili doslovno.

3. Zašto sam izabrala grčku mitologiju

Prvotna moja ideja bila je obuhvatiti mitove iz cijelog svijeta, međutim, nakon mjesec dana čitanja literature i proučavanja mitova shvatila sam da je tema ipak preopširna. Gotovo da i ne postoji područje na planetu koje nema svoje predaje i drevne priče. Sljedeća pomisao je bila stvaranje vlastitog mitskog svijeta, na sreću, mentor me na vrijeme od toga odgovorio zbog složenosti takvog pothvata. Stoga sam odabrala starogrčku mitologiju, koja je u temeljima zapadnoeuropske civilizacije i kulture. Ti likovi i priče ostavili su tragove u prostoru i vremenu. Od davnina pa do danas interpretirani su na razne načine, u različitim medijima. Nastavili su živjeti u glazbi, likovnom izričaju, filmskoj i dramskoj umjetnosti, svemirska tijela i zvijezda nazvana su po akterima grčkih mitova... Svima je poznato barem nekoliko najslavnijih junaka, njihovih pustolovnih ili "prokletih" sudbina. Baš zato su zanimljiva tema i neiscrpan izvor nadahnuća.

4. O grčkoj mitologiji

U antičkoj Grčkoj priče o bogovima i božicama, herojima i čudovištima, bile su važan dio svakodnevnog života. Objašnjavale su sve, od religijskih rituala do vremenski prilika, i davale su smisao svijetu koji su drevni Grci vidjeli oko sebe.

Grčka mitologija nema jedinstven temeljni tekst, poput kršćanske Biblije ili hinduističkih Veda, putem kojeg upoznajemo druge mitske priče i likove. Umjesto toga, najraniji grčki mitovi prenošeni su oralnom tradicijom, koja je započela u brončanom dobu, da bi poslije postupno evoluirala u pisani oblik za vrijeme arhaičnog i klasičnog perioda. Homerove "Ilijada" i "Odiseja" iz 8 st. pr. Kr., koje nam pričaju o Trojanskom ratu, dobar su primjer toga. Pjesnik nas ni u kojem trenutku ne upoznaje s likovima bogova jer su čitateljima (slušateljima i gledateljima) već otprije dobro poznati.

Negdje u 7. st. pr. Kr. pjesnik Hesiod piše prvu poznatu grčku mitologiju nazvanu "Teogonija" (postanak bogova). U njoj skuplja priče koje govore o nastanku svijeta iz primordijalnog ništavila, Kaosa. Uz to, po prvi put donosi detaljno razrađeno obiteljsko stablo svih starogrčkih božanstava i nadnaravnih bića što su se nastanili na Zemlji (Geja), Nebu (Uran), Moru (Pontos) i u Podzemlju (Tartar). Umjetnici i pisci iz kasnijih razdoblja često su se u svojim radovima referirali na "Teogoniju" i proširivali ju.

U središtu grčke mitologije nalazi se panteon božanstava, koja prema legendi žive na najvišoj planini Olimpu i vladaju svakim aspektom ljudskog života. Olimpijski bogovi i božice izgledali su poput nas ljudi, iako su po želji mogli mijenjati obličje, najčešće u životinje. Njihovi karakteri su često podložni istim manama i strastima poput onih običnih smrtnika.

U grčkoj mitologiji nisu prikazani isključivo bogovi. Ljudski heroji - poput Herkulesa, pustolova koji je obavio dvanaest nemogućih zadataka za kralja Euristeja; Pandore, prve žene čija je znatiželja donijela svakojaka zla čovječanstvu; Pigmaliona, kralja koji se zaljubio u drveni kip; Arahne, tkalje koja je zbog svoje arogancije pretvorena u pauka; lijepog princa Ganimeda, koji je postao peharnik bogova; Mide, kralja koji bi sve što dotakne pretvarao u zlato ili Narcisa, mladića koji se zaljubio u svoj odraz - jednako su važni.

Čudovišta i hibridna bića također imaju istaknuto mjesto u pričama. Krilati konj Pegaz, čovjek-konj Kentaur, jednooki div Kiklop, metalni automati kojima je Hefest udahnuo život, jednoroz, sirene, harpije, satiri i zmajevi svih vrsta. Mnoga od tih bića postala su jednako poznata kao i bogovi s kojima dijele “pozornicu”.

Likovi, priče, teme i pouke iz grčke mitologije oblikovali su umjetnost i književnost tisućama godina. Pojavljuju se u renesansnim slikama, kao što je Botticellijevo “Rođenje Venere” ili Rafaelov “Trijumf Galateje”, ili u prozi Danteovog “Pakla” iz njegove “Božanstvene komedije”. Nebrojena djela kroz povijest nastala su pod izravnim utjecajem grčke mitologije, a nastaju još i danas.

5. Moje slikarstvo

Bilo koja boja može se snažno dojmiti i slikara i promatrača, no doživljaj autora i “primatelja” može biti potpuno različit; u svakome od njih može pobuditi drukčiji osjećaj i ugođaj. Jednako je tako uzbudljivo u slikanju stvarati harmoniju među oblicima i bojama premda na prvi pogled možda nisu nimalo skladni.

Moji su diplomski radovi osmišljeni na tragu prijašnjih ciklusa, ponajprije na seriji “Bikovi” nastaloj prošle godine. Taj mitski čuvar labirinta privukao me kao simbol neobuzdanog muškog i ratobornog duha te neskrivenog stvaralačkog naboja. Stoga se stilizirani bik pojavljuje i u ovim diplomskim radovima kao važan motiv u grčkoj mitologiji. Simboliku nekih motiva otkrivala sam naknadno jer mi nije bila sasvim poznata dok sam ih slikala; inspiracija za skulpture, crteže i slike je iz moje mašte, kao i u svakom drugom radu. Ni u seriji “Bikovi” nema realnog prikaza te životinje, ona nema “lice”, nego stiliziran ženski spolni organ, koji za mene predstavlja portal, žensku moć i snagu. Uz to istaknula bih da je “bik” za mene spoj muškog i ženskog principa.

U diplomskim je radovima svaki lik “izdvojen” i ne klasično prikazan, jedini je akter u interpretaciji mita. Nema “teatralnih” scena koje tumače cijelu radnju ili njezin vrhunac. Mislim da sam takvim prikazima ostala vjerna sebi i svojem svijetu i da sam uspjela dočarati svoju viziju odabranih mitova. Naravno, tu istraživanje ove teme, a i onog najvažnijeg, slikarskog izražavanja, ne staje. Volim eksperimentirati u raznim materijalima i svim tehnikama, znatiželjna sam osoba i mislim da je to dobra kombinacija s kreativnošću.

I na kraju, zašto i dalje slikam “Bika”, a ne “Ljudski lik”. Zato što je mogućnost varijacije i interpretacije tog motiva za mene pravo bogatstvo. Taj motiv je moja stalna inačica personifikacije; sve ljudsko i neljudsko dade se dočarati bilo kojim “objektom” ili pojavom iz svijeta koji nas okružuje, a ja sam odabrala svijet flore i faune iz moje mašte. Zato su najčešći motivi ovih slika “bik” i “list masline”.

5.1. Slikarske tehnike koje koristim

Tehnike koje preferiram su akrilne boje, suhe krede, uljane paste i crni tuš. Akrilne boje su zahvalne za rad zbog svojstvene im osobine brzog sušenja i mogućnosti “beskonačnog” slikanja preko već osušenog sloja. Krede i paste dodajem kako bih istaknula, čak prenasiglasila, plošno naslikane dijelove. Crnim tušem pak naknadno “crtam po slici” i dodajem detalje stvarajući tako “uzorak”.

Moji radovi su impulzivni i intuitivni, a dok radim prepuštam se osjećaju i eksperimentu što je vidljivo u ekspresivnim potezima. Posebno mi je uzbudljivo spajanje naizgled nespojivih tehnika. Moji nanosi boje su pretežito plošni s malo modulacije odabranog motiva. Svi su radovi na papiru te su istih dimenzija 50 cm sa 70 cm.

6. Opis svake slike

6.1. Pandorina kutija

U mojoj interpretaciji tog mita zapravo nema konkretnog prikaza ni Pandore ni kutije. Mene je više zanimalo kako dočarati zle demone koje je Pandora, vođena pukom znatiželjom, pustila “na slobodu”. A oni zapravo nalikuju na likove iz drugih odabranih mitova, primjerice neki imaju rogove, poput Pana, boga stoke i pastira. Mislim da ti demoni nisu nužno “strašniji” ili izobličeni od ostalih likova, zato što se osobine koje “podrazumijevaju” jeziv izgled mogu skrivati i u “lijepim” ljudima. Stoga sam njihovu “tamnu stranu” prenaprasila samo crnim tušem i crnim akrilom, i to ih vizualno ističe među ostalim radovima. A kutija je uobličena u piramidu, kao simbol nečeg nepoznatog i misterioznog, “čuvarice” smrti i bajoslovnog blaga, što stalno privlači našu pažnju.

6.2. Kadmo

I moj prikaz Kadma (prema mitu utemeljitelja grčkoga grada Tebe) ima gotovo sva obilježja bika, a uz njega je stilizirani lik zmije koju ubija jer je proždrla njegove ratnike. Pozadina je neutralna, prikaz krajolika u kojem se i drugi mitovi odvijaju, a na Kadmu je izražena biljka što raste iz njegovih leđa kao simbol nade i mogućnosti ponovnog rasta nakon tragedije u kojoj je izgubio svoje ljude.

6.3. Hermafrodit

Dvospolni Hermafrodit (spoj imena oca Hermesa i majke Afrodite) prikazan je i više nego izravno, s obilježjima oba spola. Njegova metamorfoza dogodila se nakon sjedinjavanja s nimfom Salmakidom koja je, opsjednuta mladićevom ljepotom, zatražila od bogova da njih dvoje ostanu spojeni zauvijek. On ili ona, ali u ovom slučaju on jer su sjedinjeni u njegovu tijelu, prikazan je kako stoji u vodi za koju predaja kaže da onaj tko uđe u nju postaje dvospolan.

6.4. Orfej i Euridika

U mojoj viziji Orfej ima obličje ptice s tijelom lire, instrumenta čijom bi svirkom začarao sve oko sebe, dok je Euridika u mojoj viziji nakon smrti utjelovljena u biljci. Tako zamišljam njihovo vječno zajedništvo, kao pticu i biljku koji ne mogu jedno bez drugog.

6.5. Prometej

Prometej, kao i većina likova, ima naglašenu stiliziranu glavu bika te nosi zapaljenu trsku. Isprva miljenik bogova, postao je njihov protivnik i dobročinitelj ljudi te im je vratio vatru koju im je Zeus oduzeo. No nije Prometej ljudima podario samo vatru, nego i znanje, a zbog toga je kažnjen. Njega u ovom prikazu kljuca i nagriza orao, no ne jede mu jetru kao u mitu, nego grudi.

6.6. Perzefona

U ovom prikazu bitan je kontrast između Perzefone (uz muža Hada vladarice podzemlja) i njezine majke. Dok je majka pod suncem, u svojem carstvu biljaka i prirode u punom cvatu, Perzefona izlazi iz ledenog mraka, iz neplodne tame podzemlja gdje život vene.

6.7. Kron

Kron pripada prvoj generaciji titana i zato je njegov prikaz predimenzioniran i “moćan”. Proročanstvo kaže da će mu jedno od vlastite djece oteti prijestolje pa ih on sve proždire čim se rode, osim Zeusa, kojeg majka Rea spašava. Odrasli Zeus vraća se u kraljevstvo svojeg oca te mu podmeće otrov u piće, koji izaziva povraćanje. Ova slika prikazuje trenutak kad Kron “izbacuje” svoje potomstvo.

6.8. Meduza

Meni možda najdraži mit je ovaj o najstrašnijoj i ujedno najljepšoj među gorgonama, Meduzi, i njezinoj okrutnoj sudbini koja ju je izolirala od cijelog svijeta. Postoji više verzija o tome čime je Meduza razgnjevila Atenu, koja je od nje učinila jezivo čudovište čiji pogled kameni sve oko sebe. Na mojem prikazu nekad prekrasna žena pretvorena u monstruma uopće

nema glavu nego iz njezina “vrata” migolje zmiije. (Prema mitu, kad joj je Perzej odrubio glavu bila je trudna te su iz njezina vrata “rođeni” krilati konj Pegaz i div Hrisaor.)

6.9. Pan

Pan je bog pastira i stoke, čiju glavu krasi rogovi, a tijelo jareće noge. Odabrala sam ga zato što se savršeno uklopio u stilizirane prikaze ostalih mitskih likova, također dočaranih stiliziranim motivom bika. Ovdje stoji u divljini prirode, u svojoj punoj i zastrašujućoj moći.

6.10. Arahne

Arahne je bila talentirana i vješta u izradi svih vrsta tkanja, ali pomalo naivna i umišljena djevojka koju je dočekala zla sudbina zbog sukoba i natjecanja sa zaštitnicom ženskoga ručnog rada, vrhunskom pletiljom i tkaljom, Atenom. Božica nije nikako mogla podnijeti poraz te je Arahne pretvorila u pauka pa je djevojka i dalje radila ono što najviše voli. Ruka, kao glavni “alat” pletenja, prikazana je na ovoj slici, a mnoštvo prstiju simbolizira paukove noge.

6.11. Pegaz

To prekrasno mitsko biće vidim kao polukonja i polupticu, kako se i inače prikazuje, ali ne s ptičjom glavom, nego kao konj s krilima nalik na ona anđela. To graciozno stvorenje život je počelo u trenutku ubojstva njegove majke Meduze, da bi se poslije uzdigao do Olimpa kao Zeusov nositelj munje. Ova slika dočarava njegovu moć i ljepotu, ali i tragediju postojanja i zato on plače.

6.12. Atena

Atena, božica mudrosti i pobjedonosnog rata, među najvažnijim je vladaricama Olimpa. Zaštitnica je grada Atene, a njezini su simboli kaciga, koplje i štit (rat) te sova i drvo masline (mudrost). Svoju viziju Atene “svela” sam na maslinu, moćno drvo čiji se motiv često pojavljuje i u drugim radovima iz ovog ciklusa, te ih, uz varijacije motiva bika, kao svojevrsna poveznica, ujedinjuje u cjelinu.

7. Uzori

Umjetnički pravac koji na mene najviše utječe je Outsider Art, francuski Art Brut. Autsajdersku umjetnost stvarali su samouki autori koji su često pripadali marginaliziranim skupinama (psihički bolesnici, zatvorenici, djeca...). Uglavnom nemaju klasično umjetničko obrazovanje, njihovi radovi ne pripadaju nekom suvremenom ili "opće prihvaćenom" stilu. Ideje su im nekonvencionalne, proizišle iz autorova često kontroverznog osobnog svijeta. Najpoznatije ime ovog pravca je Jean Dubuffet, koji smatra da su "priprosti" stilovi iskonski i govore univerzalnim jezikom u kojem svatko može pronaći dio sebe.

Moj najvažniji uzor je njemačko-švicarski umjetnik Paul Klee. Bliska mi je njegova paleta boja i plošno slikarstvo. Većinom njegovih radova dominiraju stilizirane forme i simboli. Seriju lutaka koju je stvorio u igri sa sinom smatram vrhuncem njegova stvaralaštva. Živopisne lutke savršen su spoj kiparstva i slikarstva kojim vlada simbolika.

Nemoguće je nabrojiti sve umjetnike koji me inspiriraju, evo tek nekih: Joan Miro, Victor Brauner, Pablo Picasso, Frida Kahlo, Alberto Giacometti, Slavko Kopač, Nives Kavurić-Kurtović, Ivan Lovrečić, Biserka Baretić i Ordan Petlevski.

8. Zaključak

U vrijeme kad se svi pokušavamo “ubaciti” u digitalni svijet i tako pobjeći od stvarnosti, smatram bavljenje likovnom umjetnošću velikom privilegijom jer je ona dio opipljivog, konkretnog svijeta. Do beskonačnosti se mogu varirati tema ili oblik, a upravo su boje i nijanse te koje čine bitnu razliku. Sve brži ritam življenja potpuno je suprotan klasičnom procesu slikanja; svojim se načinom stvaranja pokušavam prilagoditi vremenu u kojem živimo no teme koje me zanimaju su bezvremenske.

Mitovi su nastali iz čovjekove potrebe za nečim većim od sebe. Oni su mogućnost vječnosti, dokazi onostranih svjetova, postojanja božanske moći te kolektivne svijesti. Mitovi razotkrivaju dušu drevnih kultura kao što san razotkriva javu. Govore nam o predfilozofskom i predznanstvenom doživljaju čovjekove svijesti. Oni su daleko više od puke priče, bajke ili poganske izmišljotine. Označavaju pogled na svijet koji je zajednički svim ljudima.

Moja generacija živi u svijetu u kojem sve više ljudi vidi sve manje smisla. U takvom okružju lako je klonuti duhom. No mitovi nam dokazuju da mi nismo prvi koji kroz takva stanja prolaze. Ljudi su uvijek tragali za smislom i ta spoznaja mi pruža određenu utjehu. Kao što slike govore tisuću riječi tako i mitovi govore tisuću istina, a na name je da ih otkrijemo. Uvijek se sve ponavlja, a u isti tren stoji u vremenu neponovljivo.

9. Popis literature

- Robert Graves, "Grčki mitovi", Zagreb, 2003.
- Richard Cavendish i Trevor O. Ling, "Mitologija - Ilustrirana enciklopedija", Mladinska knjiga, Ljubljana-Zagreb, 1998.
- John Pinsent, "Grčka mitologija", IRO "Otokar Keršovani", 1985.
- Miško Šuvaković, "Pojmovnik suvremene umjetnosti", Horetzky, Zagreb, 2005.
- Davies et al., "Jansonova povijest umjetnosti, Zapadna tradicija", Stanek, Varaždin, 2013.
- Kovačec et al., "Hrvatska enciklopedija", Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 1999.

10. Galerija radova

“Pandorina kutija”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Kadmo”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Hermafrodit”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Orfej i Euridika”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Prometej”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Perzefona”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Kron”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Meduza”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Pan”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Arahne”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Pegaz”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru

“Atena”

dimenzije 50x70 cm

kombinirana tehnika na papiru